

det ærede Medlem ogsaa traf frem, nemlig med Herregaardsmeierierne. Jeg veed ikke, hvorfor han ikke ogsaa nævnte Bøndergaardene. Der er jo ogsaa Bøndergaarde, hvor de have temmelig stort Meieri; det er tidt, at de kjøbe Mælk fra andre Steder, saa jeg veed ikke, hvorfor der alene skal tales om Herregaardene. Jeg maa sige, efter hvad jeg kjender til Herregaardsmeierierne — og jeg kjender dem ganske godt — ere de i Almindelighed i meget god Stand. Men der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg ikke synes, at dette Punkt er Noget at være saa bange for her, thi der staar udtrykkelig i Lovforslaget, at „Bestemmelserne i denne Lov kunne af vedkommende Overøvrighed gjøres anvendelige paa andre Bedrifter, end de i ovennævnte Paragrafer omhandlede Meierier, forsaavidt der fra disse sælges eller til disse indkjøbes Mælk“. Der ligger jo deri, at Loven kan blive sat i Kraft baade for Herregaarde og Bøndergaarde i Tilfælde af, at de have solgt eller indkjøbt Mælk, saa jeg tror ikke, man behøver at se med en vis Indignation paa dette, saaledes som det ærede Medlem gjorde, som om der var stet en Uretfærdighed med at forelægge denne Lov, uden at Herregaardsmeierierne vare komne med. Thi som sagt, som det staar her, ville de komme med i Tilfælde af, at disse Forsudsætninger foreligge, at der sælges og kjøbes Mælk derfra, og saa tillige naturligvis under den Forsudsætning, at det er nødvendigt. Thi det vilde jo dog være urimeligt, om man skulde sætte et saadant Maskineri i Gang for hver Herregaard eller Bøndergaard i Landet; det vilde da ogsaa koste overmaade mange Penge. I Praxis vil det jo gaa saaledes til, at der er en eller anden Herregaard — eller ogsaa en Bøndergaard — hvorfra der bliver solgt eller hvortil der bliver indkjøbt Mælk, skulle nok de Folk, der bo i Nærheden, og blive besværede af Stanken, henvende sig til Øvrigheden og Overøvrigheden, og saa lader Øvrigheden det undersøge, og viser det sig saa, at Afløbet fra denne Bøndergaards eller Herregaards Meieri o. s. v. ikke er i sin Orden, vil det naturligvis blive anordnet, at denne Lov skal komme til Anvendelse paa dette bestemte Meieri. Jeg tror saaledes ikke, at det havde været nødvendigt at komme i saa stærk Bevægelse over denne Sag. Jeg vil nu anbefale, at denne Sag

saa snart som muligt kommer igjennem, og jeg kan ikke troe Andet, end at den er saa simpel i sig selv, at man ved Endringsforslag kunde forandre, hvad man maatte ønske, uden at lade den gaa i Udvalg, saaledes, at der kunde være en Mulighed for, at Loven kunde komme ud i Lar. Skal der nedfattes Udvalg, er der jo, hvis Samlingen sluttet med denne Maaned, ingen Rimelighed for, at den kommer ud i Lar.

Holstein-Holsteinborg: Med Hensyn til det foreliggende Forslag ønsker jeg at udtale, at der findes en hel Del Bestemmelser deri, der efter min Mening ville virke velgjørende i flere Retninger overfor den Mængde Andels- og Fællesetablissementer, som vi have set vore op, jeg kan næsten sige som Paddehatte, i den senere Tid trindt omkring, men jeg kan ikke negte, at jeg har en stor Betænkelighed overfor dette Lovforslag, saaledes som det foreligger. Adskillige imaa Mangler eller uheldige Bestemmelser, som fandtes i det første Lovudkast, ere fjernede i Landstinget og Forslaget, der ligger for i dette Dieblit, har en mere tiltalende Form, end det havde, da det blev forelagt Landstinget; det kunne vi takke Landstinget for. Der er imidlertid en stor Ulempe ved det, som forøvrigt allerede er berørt. Jeg skal tillade mig at gaa lige til Sagen. Det, hvorfra for mig den væsentligste Anke overfor hele Forslaget, da det kom til at ligge for, har reist sig, er Spørgsmaalet: Hvad er et Fællesmeieri, og hvad er et Andelsmeieri? og dernæst: Hvorfor skal man ikke blive staaende ved Tilhyn for disse Meierier, naar man har en Mængde andre Meierier, der rumme samme Fare som disse? Ja, man kan maaske sige: De ældre Meierier, som have bestaaet i mange Aar, have vundet et Slags Hævd; der er der allerede foregaaet en Klaring af det Spørgsmaal, som ligger for her; man har set, at de bringe ikke de Fare, som disse Andelsmeierier kunne føre med sig. Men det vil dog virkelig ikke forslaa; naar vi ville føre en Lov igjennem, som indeholder slige Regler som her, tror jeg det er nødvendigt, naar vi skulle have Udbygning til at den skal komme levende igjennem dette Thing, at vi gjøre den fælles for alle Meierier, alle Meierier i alt Fald af en vis Størrelse; thi der